
Qoyun deyir: Mən heç otdan doymaram,
Payız oldu çörün-çöpün qoymaram.
Hər evi mən yunum ilə bəzəyəm,
Allı-güllü xalçalarım var mənim!

Keçi deyir: Adım Əbdülkərimdi,
Qavala çəkilən mənim dərimdi.
Üç ay qışı ölməyən allahkərimdi,
Şeytan-şeytan balalarım var mənim,
Qəlbi-qəlbi qayalarım var mənim!

Camış deyir: Payız olcaq samanlığı doldurun,
Yaz olanda boyunduruğu yondurun,
Cütə getməsəm, vurun məni öldürün.
Dolu-dolu mərəklərim* var mənim,
Buz qatığım, ağ-ağ kərəm var mənim!

Öküz deyir: Mən yiyəmə nökerəm,
Üç ay qışı tövləsində bekaram,
Yaz olanda çayır-çəmən sökərəm,
Ağlı-qırmızı buğda əkərəm.
Dolu-dolu xırmanlarım var mənim,

Uca-uca tayalarım var mənim!

İnək deyir: Mən doğanda mələrəm,
Ahım ilə dağı-daşı dələrəm,
Qurudumu gündən-günə sərərəm.
Dadlı-dadlı kərələrim var mənim,
Gözəl-gözəl balalarım var mənim!

At deyir: Yel kimi göydə uçaram,
Yollar keçib dağdan-dağa aşaram.
İgidlərlə bir məqamda yaşaram.
Pəhləvanlar kimi yiyəm var mənim,
Saraylara oxşar dəyəm var mənim!

Eşək deyir: Mən hamıdan ağırəm,
Palçığa düşəndə dağdan ağırəm,
Çöldə qalsam mən yiyəmi çağıraram.
Kərənaydan yoğun səsim var mənim,
Atlarınan böyük bəhsim var mənim!

Düv deyir: Heç heyvan götürməz mənim yükümü,
İgid oğlan gərək çəkə ipimi.

Ərəbistan içər mənim südümü,
Uzaq-uzaq mənzillərim var mənim,
Dizləri bərk nəsilərim var mənim!

Qoyun deyir:	Qarnımı doydur, qara quyla məni,
Keçi deyir:	Qarnımı doydur, qora quyla məni.

*Samanlıq